EDUCATIONAL OPPORTUNITIES FOR 6-17 YEARS OLD CHILDREN WITH HEARING DISABILITY IN RURAL THAILAND

POLICE CAPTAIN PATANEE KALASUWAN

With compliments
of
มหาวิทยาลัยมหิดล

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENTS FOR
THE DEGREE OF MASTER OF ARTS
(POPULATION AND SOCIAL RESEARCH)

FACULTY OF GRADUATE STUDIES
MAHIDOL UNIVERSITY
2000
ISBN 974-663-671-5
COPYRIGHT OF MAHIDOL UNIVERSITY

TH
P294e
2000
c.2
43909 c.2

Copyright by Mahidol University

4036512 PRPR/M : FIELD OF STUDY: POPULATION AND SOCIAL RESEARCH; M.A. (POPULATION AND SOCIAL RESEARCH)
KEY WORDS : EDUCATIONAL OPPORTUNITY / HEARING DISABILITY

POLICE CAPTAIN PATANEE KALASUWAN : EDUCATIONAL OPPORTUNITIES FOR 6-17 YEARS OLD CHILDREN WITH HEARING DISABILITY IN RURAL THAILAND. THESIS ADVISOR : VARACHAI THONGTHAI, Ph.D., CHURNRURTAI KANCHANACHITRA, Ph.D. 57 P. ISBN 974-663-671-5

The objectives of this thesis are to study demographic characteristics, disability characteristics, fundamental data, educational status, educational opportunities, and factors influencing educational opportunities for children with hearing impairments. The sample size is 7,293 cases from the fundamental survey of in-school and pre-school disabled persons in Thailand (0-19 years old). The survey conducted by Institute of Population and Social Research, Mahidol University in 1998 is employed in the analysis with the data from the Ministry of Education, and National Youth Bureau. The methods of analysis used are frequency, percentage, Crosstabulation and Logistic Regression Analysis.

The results indicated male children have slightly more hearing disabilities than females. Most are between 6-11 years old. The amount of deaf children is four times higher than children that are hard of hearing. Most of them were born impaired, have no other disabilities; and live with parents. More than half of them are not registered as impaired.

Among children with hearing disability, 60% have never been in school. Nine out of ten currently attending school began their study after the age requirement; most of them are commuters and study in regular schools within their home provinces. Of those who went to school, only three out of ten completed compulsory education.

The main reasons for children not completing compulsory education are: teased or exasperated by friends; and economic difficulty. Main reasons for children who have completed their compulsory education but did not continue their study are: finished the highest class; economic difficulty; and did not want to go to school. Main reasons for children who cannot get into school are: cannot take care of themselves; economic difficulty; and no school for the impaired in their areas.

Factors influencing the educational opportunity for children are: sex, age, age when the disability occurred, type of disabilities, having other collective disabilities, registration for the impaired, regions of residence, and the availability - within the province - of special schools concerning hearing deficiency.

These findings suggest public relations should be emphasized in order to make people understand and not offend, but accept impaired children. Parents should be encouraged to take their children to school at a young age or as soon as they notice the disability. Furthermore, people or agencies concerned should enhance the educational opportunities for children with hearing disabilities, by setting special schools or supporting participation with normal students. The enhancement should be wide spread to cover all ages.

Copyright by Mahidol University

4036512 PRPR/M : สาขาวิชา : วิจัยประชากรและสังคม ; สค.ม.(วิจัยประชากรและสังคม)

ร้อยตำรวจเอกหญิง ปธนีช์ กาฬสุวรรณ : โอกาสทางการศึกษาของเด็กอายุ 6-17 ปี ที่พิการทางการได้ยินในเขตชนบทของประเทศไทย (EDUCATIONAL OPPORTUNITIES FOR 6-17 YEARS OLD CHILDREN WITH HEARING DISABILITY IN RURAL THAILAND) คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ : วรชัย ทองไทย, Ph.D.(Demography), ชื่นฤทัย กาญจนะจิตรา, Ph.D. (Sociology) 57 หน้า. ISBN 974-663-671-5

การวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะทางด้านประชากร ลักษณะทางด้านความพิการ ข้อมูลพื้นฐาน สถานภาพทางการเรียน โอกาสทางการศึกษา และศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อโอกาสทางการศึกษาของเด็กที่พิการทางการได้ยิน โดยใช้ข้อมูลทุติยภูมิของมหาวิทยาลัยมหิดล กระทรวงศึกษาธิการ และสำนักงานส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนทั้งสิ้น 7,293 ราย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าความถี่ ร้อยละ Chi-square test และ Logistic Regression Analysis

ผลการวิจัยที่สำคัญมีดังนี้ เด็กพิการเป็นเด็กเพศชายมากกว่าเพศหญิงเล็กน้อย พบมากในกลุ่มอายุ 6-11 ปี เป็นเด็กหูหนวกมากกว่าหูตึงประมาณ 4 เท่า ส่วนใหญ่พิการตั้งแต่กำเนิด ไม่พิการอย่างอื่นร่วมด้วย อาศัยอยู่กับบิดาและมารดา และกว่าครึ่งหนึ่งยังไม่ได้จดทะเบียนคนพิการ

เด็กพิการ 6 ใน 10 ราย ไม่เคยเรียน โดย*เด็กที่กำลังเรียน* 9 ใน 10 ราย เรียนช้ากว่าเกณฑ์ ส่วนใหญ่เรียนอยู่ในโรงเรียนการศึกษาปกติในจังหวัดภูมิลำเนา และเป็นนักเรียนเดินทางไป-กลับ ส่วน*เด็กที่เคยเรียน*นั้น มีเพียง 3 ใน 10 ราย ที่เรียนจบการศึกษาภาคบังคับ โดยเหตุผลสำคัญ ๆ ที่ทำให้เด็กที่เคยเรียนไม่จบการศึกษาภาคบังคับแต่ไม่เรียนต่อคือ ไม่ยอมไปเรียน เพราะเพื่อนล้อหรือแกล้ง และความไม่พร้อมทางเศรษฐกิจ เหตุผลสำหรับผู้ที่เคยเรียนจบการศึกษาภาคบังคับแต่ไม่เรียนต่อคือ เรียนจบชั้นสูงสุดของโรงเรียนแล้ว ความไม่พร้อมทางเศรษฐกิจ และเด็กไม่ยอมไปเรียน สำหรับเหตุผลสำคัญที่ทำ*ให้เด็กไม่ได้เข้าเรียน*คือ เด็กไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ ความไม่พร้อมทางเศรษฐกิจ และไม่มีโรงเรียนสำหรับผู้พิการที่อยู่ใกล้

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อโอกาสทางการศึกษา ได้แก่ เพศ อายุ อายุเมื่อเริ่มพิการ ชนิดของความพิการ การมีความพิการอย่างอื่นร่วมด้วย การจดทะเบียนคนพิการ ภาคที่อยู่อาศัย และการมีสถานศึกษาพิเศษทางการได้ยินในจังหวัด

ดังนั้นควรเน้นการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทั่วไปเข้าใจ ไม่รังเกียจและยอมรับเด็กพิการ แนะนำให้พ่อแม่ผู้ปกครองให้นำเด็กเข้าเรียนตั้งแต่อายุน้อย ๆ หรือทันทีที่ทราบว่ามีความพิการ นอกจากนี้หน่วยงานตลอดจนผู้เกี่ยวข้องกับการจัดระบบการศึกษา ควรเร่งรัดขยายโอกาสทางการศึกษาให้กับเด็กพิการให้มากขึ้น โดยอาจจัดเป็นสถานศึกษาพิเศษหรือส่งเสริมการเรียนร่วมกับเด็กปกติให้ครอบคลุมและทั่วถึงในทุกกลุ่มอายุมากยิ่งขึ้น

Copyright by Mahidol University